

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2004. szeptember 14-én

a T-254/03. sz. José Manuel López Cejudo kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾

(Köztisztviselők – Életkörülmények után nyújtott támogatás – Szállás – A személyzeti szabályzat X. mellékletének 5. és 10. cikke)

(2004/C 284/35)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-254/03. sz. José Manuel López Cejudo, az Európai Közösségek Bizottságának köztisztviselője, lakóhelye: Brasília (Brazília), képviselik: G. Vandersanden és L. Levi ügyvédek, kontra az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: J. Currall és H. Tserepa-Lacombe, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, a kinevezésre jogosult hatóság 2002. június 12-i, a felperes részére szállást kiutaló határozatának, valamint a kinevezésre jogosult hatóságnak az életkörülmények után nyújtott támogatásra vonatkozó, a felperes 2002. július havi fizetési jegyzékében szereplő határozata megsemmisítése iránti kereset, továbbá késedelmi kamat fizetésére és nem vagyoni kár megtérítésére vonatkozó igény tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (egyesbíró: A. W. H. Meij); hivatalvezető: I. Natsinas tisztviselő, 2004. szeptember 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.

2) A felek költségeiket maguk viselik.

⁽¹⁾ HL C 213., 2003.9.6.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

2004. május 10-én

a T-391/02. sz. Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV, Josef Kloh kontra Európai Parlament és Európai Unió Tanácsa ügyben ⁽¹⁾

(Megsemmisítés iránti kereset – 1774/2002/EK rendelet – Nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások – Nyilvánvaló elfogadhatatlanság)

(2004/C 284/36)

(Az eljárás nyelve: német)

A T-391/02. sz. Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV, székhely: Bochum (Németország), Josef

Kloh, lakóhely: Eichenried (Németország), képviseli: R. Steiling és S. Wienhues ügyvédek, kontra Európai Parlament (meghatalmazott: H. Duintjer Tebbens és U. Rösslein, kézbesítési cím: Luxembourg) és Európai Unió Tanácsa (meghatalmazott: J. P. Hix és F. Ruggeri Laderchi), támogatja: az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: G. Braun, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról szóló, 2002. október 3-i 1774/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 273., 1. o.) részbeni megsemmisítése tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (második tanács), tagjai: J. Pirrung elnök, A. W. H. Meij és N. J. Forwood bírák, hivatalvezető: H. Jung, 2004. május 10-én meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

1) A keresetet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasítja.

2) A Landwirtschaftskammer Voralberg, valamint Wohlgenannt és Taferner urak beavatkozási kérelme okafogyottá vált.

3) A felperesek viselik saját költségeiket, valamint az Európai Parlament és a Tanács költségeit.

4) A Bizottság maga viseli saját költségeit.

5) A beavatkozási kérelmet előterjesztő Landwirtschaftskammer Voralberg, valamint Wohlgenannt és Taferner urak maguk viselik saját költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 44., 2003.2.22.

A Lorte, Sociedad Limitada, az Oleo Unión, Federación Empresarial de Organizaciones de Productores de Aceite de Oliva és az Unaproliva, Unión de Organizaciones de Productores de Aceite Oliva által 2004. július 13-án az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott kereset

(T-287/04. sz. ügy)

(2004/C 284/37)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A Lorte, Sociedad Limitada, székhely: Estapa, az Oleo Unión, Federación Empresarial de Organizaciones de Productores de Aceite de Oliva (Olívaolaj Termelő Szervezetek Egyesülése) székhely: Sevilla és az Unaproliva, Unión de Organizaciones de Productores de Aceite Oliva (Olívaolaj Termelők Szövetsége), székhely: Jaén (mindhárom Spanyolország), képviselőjük Rafael Illescas Ortriz, ügyvéd, a Madridi Kamara tagja, 2004. július 13-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Unió Tanácsa ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a 2004. április 29-i 864/2004/EK tanácsi rendelet és a 865/2004/EK tanácsi rendelet egyes rendelkezéseit, és
- különösen a 864/2004 rendelet alábbi rendelkezéseit:
 - i. az 1. cikk (7) bekezdését, amennyiben az a 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 270, 2003.10.21.) 37. cikkének (1) bekezdését egy új bekezdéssel egészíti ki;
 - ii. az 1. cikk (11) bekezdését, amennyiben az a 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet 44. cikkének (2) bekezdését egy új bekezdéssel egészíti ki;
 - iii. az 1. cikk (20) bekezdését, amennyiben az egy új, 10b. (Olajfaligetekre vonatkozó támogatás) fejezettel, egy új, 110h. cikkel és különösen annak b) pontjával egészíti ki a 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendeletet;
 - iv. a mellékletet, amennyiben az módosítja a 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet VI. sz. mellékletét, amelyet négy új sorral egészít ki, és ezek közül különös tekintettel az olívaolajjal kapcsolatos második sorra, amely hivatkozik a 136/66/EGK rendelet 5. cikkére (az olívaolaj termeléshez nyújtott támogatás), amely Spanyolország részére 760 027 tonnában állapította meg a nemzeti garantált mennyiséget (NGM);
- a 865/2004 rendeletet illetően kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság az alábbi rendelkezést semmisítse meg:
 - a 22. cikket – amennyiben az hatályon kívül helyezi az 1638/98/EGK rendelet 5. cikkének (1) bekezdését annak második és harmadik fordulata vonatkozásában és, kizárólag az 1782/2003/EK tanácsi rendeleten alapuló új támogatási rendszer alapján az olajbogyó-termelőknek járó jövedelemtámogatás meghatározására kialakított alapvető feltételek tekintetében.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperesek előadják, hogy hatályon kívül helyezve, többek között, az olaj és zsírpiacon közös szervezésének létrehozásáról szóló, 1986. szeptember 22-i 136/66/EK tanácsi rendeletet, a megtámadott rendeletek a közös agrárpolitika terén az olívaolaj- és az étkezési olajbogyó termelők részére nyújtott új támogatási rendszert, valamint a fent említett termékek vonatkozásában a piac új közös szervezését vezették be. A korábbi támogatási rendszerrel ellentétben, a megtámadott rendeletekkel létrehozott új rendszer a termelőknek járó közvetlen támogatás megszüntetésén és az egyszeri kifizetés bevezetésén alapul, amely az olívaolaj ágazat tekintetében azt jelenti, hogy 2006-tól kezdődően az ártámogatási és termelési támogatási politikáról az olajbogyó-termelőknek járó jövedelemtámogatási politikára fognak áttérni.

A felperesek álláspontja szerint, a fenti reformot nem támasztották alá megfelelően ágazati információgyűjtéssel és elemzéssel, mivel az lemond a 760 027 tonna olívaolaj, egyrészt, mint nemzeti garantált mennyiség (NGM), másrészt az új támogatási rendszerben, mint a korábbi támogatás helyébe lépő új támogatások számszerűsítésére vonatkozó küszöbszám fenntartásáról.

Állításai alátámasztására a felperesek az alábbiakat adják elő:

- a bizalomvédelem elvének megsértése. Ebben a tekintetben előadják, hogy egyrészt az érintett termelők korábbi rendszeren alapuló, jogos elvárásait különösen sértette a reform, az olajbogyó-termelők tekintetében azzal, hogy figyelembe véve a piaci feltételeket, a jövedelmezőséget csak nagyon hosszú távon biztosító befektetéseket hajtottak végre, másrészt, az új támogatások vonatkozásában olyan időszakokat vettek figyelembe bázisidőszakként (az 1999/2000-tól a 2003/2004-ig terjedő időszak), amelyben az 1998-ban telepítő olajbogyó-termelők még nem termeltek jelentős mennyiséget;
- hatáskörrel való visszaélés. A felperesek ebben a tekintetben különösen arra hivatkoznak, hogy a Bizottság és a Tanács 1998-ban – majd 2001-ben ismét – megállapodott arról, hogy a reform előfeltételeként megbízható információt gyűjtenek az olívaolaj ágazatról, és figyelembe veszik Spanyolország és Portugália olajfaliget-állományának potenciálját és a termelés növekedését. Mindazonáltal a felperesek fenntartják, hogy a spanyolországi olívaolaj termeléssel kapcsolatban maga a Bizottság bocsátott megbízható információt a Nemzetközi Olívaolaj-tanács részére, amelyet sem a Bizottság, sem a Tanács nem hagyhatott figyelmen kívül;
- az EK 253. cikk szerinti indokolási kötelezettség megsértése;
- az EK 21. cikk első bekezdése szerinti, a közösségi termelők közötti hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértése.

Abdelghani Selmani által az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. július 7-én benyújtott kereset

(T-299/04. sz. ügy)

(2004/C 284/38)

(Az eljárás nyelve: angol)

Abdelghani Selmani, lakóhely: Dublin (Írország), képviseli: C. Ó Briain, solicitor, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. július 7-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Unió Tanácsa ellen.